

[Indenrigsministeren.]

at overtage de paagældende mindre Jordstykker; men vi ved ogsaa alle, at Følgen i det lange Løb kun er, at denne Fordel indkasseres ved paafølgende Ejerskifte, og at Privatkapitalen i Stedet rykker ind med Prioriteter for at udfylde den Begunstigelse, de oprindelige mindre Ejendomsbesiddere har faaet. Dette er den teoretiske Begrundelse for, at jeg altid har været Modstander af progressiv Ejendomsbeskatning — som jeg indrømmer, der kan anføres andre Grunde for —, og jeg er det stadig, og jeg kan glæde det ærede Medlem Hr. Sevelsted med, at jeg tror, jeg vil blive ved med at være det.

Det ærede Medlem Hr. Sevelsted sluttede sin Tale med at sige, at han kunde ikke tænke sig andet, end at Husmændene i Viborg Amt, efter at jeg havde fremsat dette Lovforslag, vilde faa en Høne at plukke med mig. Ja, nu faar vi se; men jeg kan berolige det ærede Medlem noget — det er noget, jeg i det hele taget gerne vil. Jeg havde forleden i Viborg Lejlighed til overfor en Forsamling paa 800 Husmænd fra Viborg Amt at klarlægge dette Lovforslag, og jeg tør ogsaa sige, jeg gjorde det objektivt, saa objektivt, at jeg ikke en Gang tror, det ærede Medlem Hr. Sevelsted vilde have haft nogen Fornøjelse af at være til Stede. Jeg kan tilføje, at der paa dette Møde fremkom Udtalelser om, at hvor fortræffeligt dette Forslag end var, vilde utvivlsomt i den kommende Tid saa den ene og saa den anden Taler staa op paa Folketingets Talerstol og nævne Eksempler paa, at saa den ene og saa den anden mindre Ejendomsbesidder maaske vilde faa 1 Kr. eller 2 Kr. eller 3 Kr. forøget Skat — jeg ved ikke, om man særlig tænkte paa det ærede Medlem Hr. Sevelsted —, og det vilde disse Taler gøre, fordi de derigennem vilde søge at hindre de sociale Virkninger, dette Lovforslag vilde faa, Virkninger, der vilde være til Gavn for den unge Slægt, der vokser op i kommende Tider. Dette Møde fik da ogsaa det Resultat, at der, skønt en betydelig Del af Forsamlingen var Venstremænd, vedtoges en enstemmig Henvendelse til Rigsdagen, altsaa ogsaa til det ærede Medlem Hr. Sevelsted, om at gennemføre ikke blot dette Lovforslag, men ogsaa Regeringens øvrige Jordlovsforslag. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem Hr. Sevelsted passende kunde gøre sit Regnestykke op med Husmændene i Viborg Amt, forinden han henvender sig til mig om mine Forhold, som jeg nok i det store og hele selv skal forstaa at passe.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger var inde paa Betragtninger med Hensyn til det konservative Folkepartis Stilling overfor Statens Indgriben i Ejendomsretten gennem indirekte Beskatning; han benægtede ikke, at det selvfølgelig var et Indgreb i Ejendomsretten, ligesom al anden Beskatning er, men han sagde: Det hviler alt sammen paa Luksus, eller største Delen hviler paa Luksus. Hvis det ærede Medlem kan faa andre eller blot sig selv til at tro, at man her i Landet kan opkræve mellem 200 og 250 Mill. Kr. paa Luksusforbrug, var der noget i, hvad det ærede Medlem sagde, men saaledes ligger det ikke, og saa vidt jeg ved, har det ærede Medlems Parti heller aldrig været bange for netop at tage Ordet for Indførelse af indirekte Skatter paa Nødvendighedsforbrug, og de har, saa vidt mig bekendt, altid været imod, at Skatter, der hviler paa Nødvendighedsforbruget, ophæves.

Endelig fremkom der en Udtalelse fra det ærede Medlem, som meget godt kendetegner konservativ Tankegang med Hensyn til Ejendomsretten. Det ærede Medlem sagde, at naar jeg havde hævdet, at Ejendomsbesiddelse kunde være Udtryk for Monopolstilling, vilde han deroverfor paastaa; at naar en Ejer havde købt og betalt sin Ejendom, kunde man ikke fra anden Side hævde, at der var noget galt i, at han havde anbragt Penge deri. Nej, det er rigtigt, det kan man ikke, og det er der heller ingen, der forsøger paa. Men det, jeg har gjort opmærksom paa, er, at den Ejendomsret, som den enkelte Mand har til sin Ejendom, er begrænset saaledes, at hvis fremtidige Foranstaltninger fra det offentlige Side eller en Stigning i Befolkningstilvæksten forøger en Ejendoms Værdi i ganske overordentlig Grad, altsaa uden egen Indsats af nogen Art af Ejeren, da kræver almindelig Moral, at det er det offentlige, der har Retten til denne Stigning, og ikke den enkelte, som det ærede Medlem aabenbart mener, det er.

Endvidere sagde det ærede Medlem, at de Eksempler, jeg havde nævnt paa dette Omraade her fra Omegnen af København, vedrørte jo ikke nærværende Lovforslag, men det andet Forslag, der kommer til Behandling i Dag. Nej, det er ikke rigtigt, det vil det ærede Medlem ogsaa erkende; det berører i høj Grad dette Spørgsmaal, idet det jo er givet, at i samme Grad som der i en Kommune overføres Ejendomsskatter fra Bygningerne til Jorden, i samme Grad betyder det selvfølgelig, at den paagældende Kommune inddrager saadanne Værdistigninger, som jeg talte om i